

angaar Frederikshavn, som det ærede Medlem for Esbjerg ligeledes nævnedes i Dag, erkender jeg, at Fiskerihavnen deroppe vistnok trænger til nogen Forbedring; men naar Skagens Havn bringes til Udførelse, vil dette formodentlig i ikke ringe Grad lette Fiskeritrafikken paa Frederikshavn. Jeg maa derfor anse det for rettest foreløbigt at stille større Arbejder ved Frederikshavn i Bero. — Hvad Esbjerg Fiskerihavn angaar, kan det kun vække Tilfredsstillelse at se den stærke Tilvækst i Trafik, som er kommen der i den sidste Tid, og som har bevirket, at den ny Havn, som aabnedes for kun et Aars Tid siden, allerede giver Anledning til Klage over, at den er for lille. Hvis dette viser sig at være stabilt, er det naturligt, at Spørgsmaalet om en yderligere Udvidelse kan være at tage op til Overvejelse.

Hermed tror jeg at have gennemgaaet de vigtigste af de Punkter, som have været fremdragne. Jeg skal endnu kun tilføje, at Spørgsmaalet om Anskaffelsen af en ny Damper af lignende Art som „Vestkysten“ er under Overvejelse i Landbrugsministeriet, og at jeg gerne ser, at man i dette Ministerium naar til den Opfattelse, at denne Sag fortjener at tages op.

Doose: Ja, jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag, hvis ikke den højtærede Minister ved at omtale Øhavnene havde sagt, at der var det i Særdeleshed Hundested Havn, som havde været saa meget omtvistet. Det er jo ganske vist; det er vel en af de Havne her i Landet, som have været mest omtvistede. Den blev først bygget som fast Havn, og da var det daarligt; den blev siden efter lavet til en Øhavn, og det gik ikke altid saa godt, som det kunde, fordi de maatte benytte noget af den faste Havn, og de maatte rette sig efter Forholdene, mere end det var ønskeligt. Men efter at der er blevet bevilget Penge her paa Finansloven til Hundested Havn, og efter at der er blevet bygget en Forhavn til, som ligger foran ved den egentlige Øhavn, have Besejlingsforholdene der været aldeles udmærkede. De have ganske vist nogle enkelte Gange haft en Sandpumper dernede til at smide Sandet ud, men det vil vel være Tilfældet ved de fleste Havne, og Besejlingen har aldrig været stoppet eller lukket. Vi have ogsaa andre Øhavne her i Landet, som have bestaaet deres Prøve — jeg nævner Snøgebæk og Arnakke. Og gaa vi tilbage til Hundested og se, hvorledes Forholdene have bedret sig nu, beklager jeg meget, at

jeg ikke i Øjeblikket har Havneregnskabet ved Haanden, men jeg ved, at deres Havneindtægter ere stegne i høj Grad, de ere nok det dobbelte af, hvad de vare i Fortiden, og det er Bevis paa, at Havnen er god. Den bliver ogsaa søgt af mange flere Kuttere eller Baade; som de kalde dem der paa Egnen, end det var Tilfældet i Fortiden. Man kan jo være en Tilhænger af Princippet Øhavne i Modsætning til faste Havne, og jeg mener, at det Udvalg, som nu bliver nedsat, vil tage under nøje Overvejelse, hvilket Princip der er det bedste. Men man kan ogsaa være en Modstander af Øhavne, og jeg tror, at det Vandbygningsvæsen, vi have her, vistnok er en vel stærk Modstander af Princippet Øhavne. Jeg talte i sin Tid for en Øhavn ved Anholt, og der var det ogsaa først bestemt, at der skulde være en saadan, men siden efter ere vi jo komne til, at det skulde være en fast Havn; men jeg er ikke fuldstændig sikker paa, at vi der have grebet det rette. Naar jeg nemlig taler med Fiskerne deroppe fra Halsnæs, som have deres Fiskegrunde under Anholt og søge derop, sige de, at der har vist allerede begyndt at lægge sig Sand ved Anholt Havn, og det bæres mig ogsaa for, at den højtærede Minister antydede noget lignende. Og skulde det vise sig at tage til, vil det Spørgsmaal jo ogsaa nok rejse sig, om vi ikke ogsaa havde gjort klogere i at bygge Anholt Havn som en Øhavn. I alt Fald skal jeg fremskaffe Regnskaber, baade nu fra de senere Aar og fra de foregaaende Aar, som muligvis kunne være til Nytte og Hjælp for det Udvalg, som vil blive nedsat i Anledning af denne Sag.

N. Andersen: At jeg atter har forlangt Ordet hidrører fra, at der i Debatten er kommet et Par Spørgsmaal frem, som jeg ikke havde ventet vilde komme frem ved denne Lejlighed. Det er dels Spørgsmaalet om en eventuel Afdæmning ved Odde Sund og dels Spørgsmaalet om Øhavn eller ikke Øhavn. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Spørgsmaalet om at tilvejebringe stabile Forhold — det er jo Hensigten — ved Jyllands Vestkyst ved Thyborøn, derved, at man spærrer Strømmen gennem Limfjorden ved en Dæmning ved Odde Sund, saa er det jo ikke noget nyt Spørgsmaal eller nogen ny Tanke. Den har jo omtrent i 100 Aar, lige fra Genembruddet i 1825, været fremme atter og atter. Jeg erindrer saaledes tydeligt, at en Del Lodsejere, som havde Ejendomme ud til Limfjordsbassinets vestre Ende, for